

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **O. Š.**, zastoupen Mgr. Martinem Červinkou, advokátem se sídlem Čechova 396, Česká Třebová, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 Af 28/2013 – 43,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 Af 28/2013 – 43 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 Af 28/2013 – 43, uložil žalobci (dále jen „stěžovatel“) povinnost zaplatit do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000 Kč.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost (stěžovatel ji nesprávně označil jako „odvolání“ – pozn. NSS), ve které namítal, že je osvobozen od soudních poplatků podle ust. § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), a proto považuje napadené usnesení za nesmyslné. Z uvedeného důvodu navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odst. 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti

Podle obsahu spisu byl na základě insolvenčního návrhu stěžovatele usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 1. 2012, č.j. KSHK 41 INS 17664/2011-A-12/celk.2, zjištěn úpadek stěžovatele a povoleno řešení úpadku oddlužením. Dne 14. 3. 2012 proběhlo přezkumné řízení. V průběhu insolvenčního řízení dne 15. 3. 2012 zaevidoval Finanční úřad v Havlíčkově Brodě (dále jen „správce daně“) přiznání stěžovatele k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011, jehož součástí byla i žádost o vrácení přeplatku. Správce daně svým rozhodnutím ze dne 23. 5. 2012, č.j. 89346/12/223911706848, nalézací řízení zahájené podáním předmětného daňového přiznání zastavil podle ust. § 106 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro jeho nepřipustnost. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14. 2. 2013, č.j. 4962/13/5000-14102-706807. Toto rozhodnutí následně stěžovatel napadl žalobou, kterou krajský soud rozsudkem zamítl, a poté napadeným usnesením vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu.

Podle ust. § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích se od poplatku osvobozují insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku.

Podle ust. § 229 odst. 3 písm. e) zákona č. 182/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“) nestanoví-li tento zákon jinak, je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními dlužník v době od povolení oddlužení.

Podle ust. § 205 odst. 1 insolvenčního zákona jestliže insolvenční návrh podal dlužník, náleží do majetkové podstaty majetek, který dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, jakož i majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení.

Podle ust. § 206 odst. 1 písm. h) insolvenčního zákona majetkovou podstatu podle § 205 tvoří dlužníkovy peněžité i nepeněžité pohledávky, včetně pohledávek podmíněných a pohledávek, které dosud nejsou splatné.

Protože stěžovatel je ve smyslu citovaných ustanovení insolvenčního zákona dlužníkem s dispozičním oprávněním, který se podanou žalobou domáhal vydání plnění do majetkové podstaty, vztahuje se na něj osvobození od soudních poplatků podle ust. § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích.

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s.).

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

pokračování

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ust. § 109 odst. 2 s. ř. s.

V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu